

Folklorna skupina Pastirček je tudi v letošnjem šolskem letu vsako sredo prinesla v šolsko avlo zvoke in podobe starih časov.

»Pastirčki«, ki so bili letos sicer maloštevilni, vendar zelo vneti in veseli, so se učili ljudskih pesmi, plesov, spoznavali ljudske pravljice, šege in navade, vmes pa so se še igrali otroške igre, kakršne so otroci poznali pred 100 in več leti.

Tako so se naučili plesati »požugano«, »sotiš«, »mlinček«, »zibenšrit«, belokranjsko »kopinjo« in druge plese z nenavadnimi imeni, ki jih sestavljajo poskoki, obrati, ploski, požugi, vrtenice...

S plesom in igrkami so prepletli ljudsko pravljico »Pšenica je najlepši cvet« in prikazali običaje ob Gregorjevem. Tako zdaj vsi vedo, zakaj so na Gregorjevo nekoč dekleta ali mame pod grmovje polagale pecivo in piškote in zakaj so otroci in fantje izdelovali hiške iz lesa, v katerih je gorela svečka, ter jih spustili po bližnjem potoku.

Da ne bi plesali in rajali samo sebi v veselje, »Pastirčki« tudi radi nastopajo. Tako so plesno sezono zaključili z nastopoma na šolskem dobrodelnem koncertu, nato pa še z nastopom v Domu starejših občanov v Naklem, kjer so pri gledalcih izvabili spomine, smeh in tudi kakšno solzico; pa še zapeli so skupaj.

Sejaj, sejaj moko, mamca kruhka pekla...smuk u peč!

Punce, piškote sem našla! A jih bomo pojedle?

Zakaj boste pa hišice po vodi spustil? A jih ni škoda?

Požugana

mentorica Mateja Urbiha